

РЕШЕНИЕ

№ 205

гр. Пловдив, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария П. Шишкова

Членове: Миглена Руменова Маркова
Силвия Люб. Алексова

при участието на секретаря Анелия Ас. Деведжиева като разгледа докладваното от Миглена Руменова Маркова Въззивно наказателно дело от частен характер № 20215300602034 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

Образувано е по въззивна жалба на подс. А.Б.К. срещу Присъда № 260017/14.09.2020г., постановена по НЧХД № 6252/2019г. по описа на ПРС, XI –ти н.с.

С присъда № 260017/14.09.2020г. постановена по НЧХД № 6252/2019г. по описа на Районен съд – Пловдив, XI –ти н.с., е признал подсъдимия: А.Б.К. за виновен в това, че при условията на продължавано престъпление в периода 08.04.2019г. – 09.04.2019г. е казал нещо унижително за честта и достойнството на К.А.Б. с ЕГН ***** в негово присъствие, публично и разпространено по друг начин, както следва:

- на 08.04.2019 г. около 17:00 часа в гр. Пловдив на ул. "*****" № ** публично казал нещо унижително за честта и достойнството на К.А.Б., в негово присъствие, като изрекъл думите и изразите „***, ****“, „тия *** тормозят целия квартал“ и „*****“, „ей тия *** тука, това семейство тука тормозят цялата махала“,

- на 08.04.2019 г. в гр. Пловдив по друг начин в интернет във „Фейсбук“ чрез свой профил ** публикувал в коментарите към изготвена от него публикация нещо унижително за честта и достойнството на К.А.Б. със следното съдържание „В разгара на разпратата всеки затвори кепенците и изчезна, въпреки че е бил жертва на ***** им!“, „Институциите не работят и ***** са безнаказани“, „... погвам милите *****“, „беше кошмарно пич, идея си нямаш за каква **** става въпрос“, „Моля споделяйте... институциите ни пазят! От *** ... ама друг път!“,

- на 08.04.2019 г. в гр. Пловдив по друг начин в интернет във „Фейсбук“ чрез свой профил ** публикувал в коментарите под споделена статия, нещо унижително за честта и достойнството на К.А.Б. със следното съдържание „Аман от ***, *****!“,

- на 09.04.2019 г. в гр. Пловдив по друг начин в интернет във „Фейсбук“ чрез свой профил ** публикувал в коментарите под споделена статия, изготвена от медията „Пловдив 24“, озаглавена „Много грозни сцени в Пловдив с участието на печално известна бизнес фамилия!“ нещо унижително за честта и достойнството на К.А.Б. със следното съдържание „20 души срещу трима ***!“,

- както и на 09.04.2019 г. в гр. Пловдив по друг начин в интернет във „Фейсбук“ чрез свой профил ** публикувал в коментарите към споделена статия „**** в уличен скандал с децата на *****“ на медията „You Tube“ следното съдържание „Това са ***... Тренирани в подобни ситуации...“, като на основание чл. 148, ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. ал. 146, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 78а, ал. 1 от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание глоба в размер на 1700 лева. На осн. чл.304 от НПК го е признал за невиновен в това в периода 08.04.2019г.-09.04.2019г. в условията на продължавано престъпление да е казал нещо унижително за честта и достойнството на К.А.Б. в негово присъствие, публично и разпространено по друг начин, като изрекъл „*****“, „*****“, това беше супер смешно. Това беше супер смях. Ти – ***.....Ти представяш ли си го това бе човек.... То това е гротеска бе човек“, „Бизнесмените ,.... *****! Сигурно на това се дължи фамилията!“, „*****“, като го е оправдал по така повдигнатото му обвинение.

На осн. чл.189 ал.3 от НПК подсъдимият А.Б.К. е осъден да заплати на

частния тъжител К.А.Б. сумата от 568,70лв. разноски по делото за експертизи и държавна такса за образуване на производството, както и 900евро разноски за адвокатско възнаграждение.

Срещу постановената присъда е постъпила жалба от подсъдимият К., с която съдебния акт се атакува като неправилен и незаконосъобразен. Сочи се, че деянието по чл. 148 ал.1 т.1 и т.2, вр. с чл.146 ал.1 от НК е несъставомерно от обективна и субективна страна, доколкото подсъдимият е изразявал гражданската си позиция по въпроси от обществен интерес. Навеждат се доводи, че атакуваният съдебен акт е немотивиран и необоснован, предвид липсата на анализ на отправените от частния тъжител към подсъдимия обиди. Сочи се, че показанията на свидетелите М. и Т. не следва да се кредитират с доверие, тъй като на записа не е установено да присъстват. Твърди се, че не е установено по категоричен и безспорен начин, че фейсбук профилите „**“ и „**“ принадлежат на подсъдимия и че същият е публикувал в тях инкриминираните реплики. Прави се възражение, че не е доказано тъжителя К.Б. да има профил във „Фейсбук“, поради което и се твърди, че не е възприел инкриминираните изрази и реплики, и не може да се е почувствал засегнат от тях. Навеждат се доводи и че репликите разменени с тъжителя Б. са безадресни, поради което и е налице несъставомерност на предявеното обвинение на подсъдимия. Сочи се, че е налице реторсия, доколкото на инкриминираната дата и частния тъжител К.Б. е отправял обидни изрази към подс.К.. Твърди се и че наложеното наказание е явно несправедливо, доколкото не е наложено такова и на тъжителя. Иска се присъдата като неправилна и незаконосъобразна да бъде отменена и подсъдимият да бъде оправдан по предявеното му обвинение. Алтернативно се прави искане присъдата да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от първостепенния съд, поради допуснати нарушения на процесуалните правила, а именно неприлагане института на реторсията.

Депозиран е отговор на въззивната жалба от частния тъжител К.Б., чрез поверениците му – адв.Й.П. и адв.Х., в който се сочи, че присъдата на първостепенния съд е правилна и законосъобразна и като такава следва да се потвърди. Навеждат се доводи, че е неправилна тезата на подсъдимия, че с изречените изрази и публикуваните коментари е изразил гражданската си позиция по случая, доколкото с тях е засегнал честта и достойнството на К.Б., с което е нарушил чл.39 ал.1 от Конституцията на Р.България и чл.10 т.1 от

ЕКПЧ, тъй като е целял да го унизи и да накърни честта и достойнството му. Изложени са съображения и че профила на подсъдимият е бил публичен, поради което при нотариуса тъжителят се е запознал с отправените спрямо него обидни думи и изрази в публикуваните в профилите коментари и статии. Посочено е и че не е налице реторсия, доколкото не е установено тъжителя да е отправил спрямо подсъдимия обидни думи и реплики.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция подсъдимият поддържа жалбата си по обстойно изложените в нея съображения. Твърди, че повдигнатото му обвинение не е доказано по категоричен и безспорен начин, поради което и моли да бъде оправдан. Поддържа възражението си, че е налице реторсия. Претендира разноски, а по отношение на направеното от поверениците на тъжителя искане за присъждане на разноски във въззивното производство прави възражение за прекомерност.

Повереникът на частния тъжител- адв.Х. в съдебно заседание пледира присъдата да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Сочи че, обвинението е доказано по категоричен и безспорен начин, като излага обстойно аргументи в тази насока. Претендира подсъдимия да бъде осъден да заплати направените по делото разноски от частния тъжител.

Пловдивският окръжен съд, след като обсъди доказателствата по делото, изразеното от страните в жалбата и пред настоящия съдебен състав и съобразно правомощията си по чл. 313 и чл.314 от НПК, като провери изцяло правилността на присъдата по посочените от страните основания и извън тях, намира и приема за установено следното:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, подадена в срок, от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу подлежащ на обжалване по реда на глава XXI от НПК съдебен акт. Разгледана по същество е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Настоящият съдебен състав не констатира първостепенният съд да е допуснал неотстраними от въззивната инстанция съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 от НПК, които да налагат отмяна на първоинстанционния съдебен акт и връщане на делото за разглеждане от друг състав на РС-Пловдив. Наведените в тази насока доводи от подсъдимия, не се споделят като основателни, доколкото в правомощията и на въззивната инстанция е да приложи института на реторсия в случай на необходимост,

което сочи на отстранимост на твърдяното нарушение и не обуславя необходимост от отмяна на първоинстанционната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на РС-Пловдив.

За да постанови присъдата си, Пловдивският районен съд е възприел за установена по несъмнен и категоричен начин следната фактическа обстановка:

Подсъдимият А.Б.К. е роден на ***** г. в гр. П., живущ в гр. П., ул. "Л." № **, ет. **, ***, български гражданин, с висше образование, работещ, неосъждан, с ЕГН *****. Подс.К. е ***, вписан в *****, чиято кантора се помещава в гр.П.,*****. Той имал два профила в социалната мрежа „Фейсбук“ – А.К. и К.А., които лично ползвал.

В близост до кантората на подсъдимия живеели Н.Б. и брат ѝ - тъжителят К.Б., които притежавали жилищни имоти и гаражи, в които паркирали автомобилите си.

През 2019 г. подсъдимият бил ***** в местните избори за гр. Пловдив от ***** . Предизборната му кампания се водела и от ползваните от него фейсбук профили А.К. и К.А., където били публикувани негови снимки и мнения. Подсъдимият проявявал активно гражданската си позиция относно политическите, икономически и обществени събития и личности, свързани с гр. Пловдив. Такива според подсъдимия били и семейство Б., които се свързвали с **** в града. С годините отношенията между семейство Б. и подсъдимия К. се влошили и започнали да се карат и за местата за паркиране пред жилищната кооперация на ул. "*****" № **.

Така на 08.04.2019 г. подсъдимият спрял автомобила си на улицата до **** си кантора. Около 17:00 ч. той тръгнал да вземе дъщеря си от училище, като при потеглянето с лекия му автомобил възникнал скандал между него и тъжителят К.Б. и сестра му отново относно паркирането пред жилищната сграда и конкретно начинът, по който това било сторено към този момент от последните.

Конфликтът се разраснал, като на място започнали да се събират различни хора, включително и от намиращия се на близо „Четвъртък пазар“. Подсъдимият, частният тъжител и сестра му били ядосани и крещели. В този момент към мястото се приближили свид.Л.Т., който докато чакал на опашка пред заведение за бързо хранене „Аладин“ на бул. „Шести септември“ чул

кавгата и свид.Н.М., който работил на ул. „***“, в непосредствена близост до разразилия се конфликт. На мястото пристигнал и свид. А.Т., който имал среща с подсъдимия по повод професионалните компетенции на последния, както и свид.Д.П. – жената, с която подс. К. живее на семейни начала, за да вземе детето им.

По време на конфликта подсъдимият К. слязъл от колата си, бял „Мерцедес“ и осъществил физически контакт със сестрата на тъжителя – Н.Б.. Афектиран от ситуацията и поведението на членовете на семейство Б. подсъдимият изрекъл пред тъжителя К.Б., сестра му и другите намиращи се на място хора думите „***, ****“, „тия *** тормозят целия квартал“ и „ей тия *** тука, това семейство тука тормозят цялата махала“. Тези думи и изрази той отправил към тъжителя и семейството му, като на въпрос на намиращи се на инцидента хора защо е ударил Н.Б., той попитал дали знаят какви *** и *** са и че тормозят целия квартал. Изправени един срещу друг тъжителят и подсъдимият започнали да си говорят на висок тон. В разговора подс.К. казал на свид.К.Б.: „*****“, „*****“, „ти ли ставаше, та ****, това беше супер смешно. Това беше супер смях. Ти – ***... Ти представяш ли си го това бе човек... То, това е гротеска, бе човек“. В хода на словесния конфликт тъжителя К.Б. провокирал подсъдимия с думите: „****“, „****“, „*** ****“, „****“, „****“ и изрази „*****“.

Събитията били заснети от Н.Б. с личния ѝ телефон, като впоследствие клипът бил разпространен по медиите.

Афектиран и възмутен от събитията подсъдимият продължил да коментира случилото се и в следващите дни чрез интернет мрежата „Фейсбук“, чрез ползваните от него профили А.К. и К.А.. Така на 08.04.2019 г. от своя фейсбук профил **, в съставена от него публикация написал: „В разгара на разпратата всеки затвори кепенците и изчезна, въпреки че е бил жертва на ***** им!“, „Институциите не работят и ***** са безнаказани“, „...погвам милите *****“, „беше кошмарно пич, идея си нямаш за каква **** става въпрос“, „Моля споделяйте... институциите ни пазят! От *** ... ама друг път!“, „Бизнесмените“... *****! Сигурно на това се дължи фамилията!“. Същият ден в коментарите под споделена от него статия, публикувал статус със следното съдържание „Аман от ***, *****!“. На 09.04.2019 г. от своя фейсбук профил **, в коментарите към споделена статия, изготвена от

медията „Пловдив 24“, озаглавена „Много грозни сцени в Пловдив с участието на печално известна бизнес фамилия“ подсъдимият написал „20 души срещу трима ***!“ Отново същият ден от своя фейсбук профил **, в коментарите към споделена статия, качена в медията „YouTube“, озаглавена „*** в уличен скандал с децата на *****“ публикувал следното съдържание „Това са ***.... Тренирани в подобни ситуации...“.

Фейсбук профилите на подсъдимия били публични и по тази причина до написаното в тях имали свободен достъп неограничен кръг лица. Поради публичността на личността на подсъдимия и обществения интерес към семейство Б., бързо събитията около настъпилия между тях скандал се разпространили в медиите, включително и чрез създадения видеоклип, а оттам и в социалната мрежа на „Фейсбук“ чрез разпространяването им от различни хора. Именно заради наличието на тази връзка и публичността на профилите в мрежата на подсъдимия, последните станали достояние на свид.Л.Т. и свид.Н.М., които видели публикациите на подсъдимия и коментарите му под тях. Същите тези публикации били възприети и от свид.Е.Д., който се интересувал от подс.А.К. предвид кандидатурата му за *** на гр. Пловдив.

Първостепенният съд приел заключението на назначената съдебно техническа експертиза №67/2020г. според което не са установени следи от манипулация по записите, а записаното лице от мъжки пол обозначено като лице №1, най- вероятно е подс.А.К..

Прието е и заключението на назначената съдебно техническа експертиза, при което е изследвано вещественото доказателство- диск, съдържащ два файла и е свален на хартиен носител разговора между подсъдимия и тъжителя, съдържащ се в записаните файлове. Вещото лице е посочило, че файловете са записани с преносимо устройство, от ръка, таймингът върви гладко и без накъсвания, не са открити артефакти, показващи манипулация на съдържанието на файловете.

Първостепенният съд е кредитирал с доверие и заключението на назначената фоноскопска експертиза № 20/ИДИ-77 от НИКК -МВР, което е изследвало репликите на записите, датата на съставянето и тайминга им. Вещите лица са посочили, че представените за изследване файлове не съдържат вграден тайм код, не носят информация за времето, поради което и

не може да се установи датата на съставянето им.

Първоинстанционният съд изградил изложената по-горе фактическа обстановка, след като анализирал обстойно събраните по делото доказателства и кредитирал с доверие: частично обясненията на подсъдимия, показанията на свидетелите: Л.Т., Н.М., А.Т., М.П. и Е.Д., заключението на назначената съдебнотехническа експертиза, протокол № 76 за извършена лицевоидентификационна експертиза и писмените доказателства: справка за съдимост, констативни протоколи, извлечение от индивидуална партида на ***** от единен електронен регистър на *****, справки от мобилни оператори, протокол за извършена експертиза № 20/ИДИ-77 на експерти от НИК, както и приложеното по делото веществено доказателство компактдиск, чието съдържание било изслушано в съдебно заседание.

Първостепенният съд обстойно е посочил в кои части е кредитирал с доверие показанията на разпитаните свидетели, обясненията на подсъдимия и съображенията си. Направеният анализ на събраните доказателства и изградената въз основа на тях фактическа обстановка според настоящия съдебен състав е непълна и частично неправилна, поради допуснати логически грешки при оценката на установените факти по делото, както и неспазване изискванията на чл.13 и чл.14 от НПК за провеждане на обективно, всестранно и пълно изследване на всички включени в предмета на доказване факти и обстоятелства, което наложи провеждане на съдебно следствие във въззивното производство.

Въз основа на направения анализ на обективността и достоверността на събраните гласни доказателствени средства и оценка на събрания и във въззивното съдебно следствие доказателствен материал- преразпит на свидетелите М. и Т., разпит на свидетелите: В.П., П.Н., А.Т., С.В.-М., Й.П., И.Б., А.Б., Д.К. и П.Д., както и изисканите за послужване: НЧХД №2411/2019г., ведно с ВНЧХД №535/2021г. и НЧХД №6251/2019г. ведно с ВНЧХД №2046/2020г., касаещи приключени с влезли в сила съдебни актове по наказателни производства между същите страни, в различни процесуални качества, в които са изследвани обстоятелствата, предмет и на настоящото производство, въззивният съд споделя изложената от първостепенния съд фактическа обстановка, в частта касаеща времето и мястото на отправените присъствено обидни думи и изрази от подсъдимия към тъжителя,

възникналия конфликт между тях, обстоятелството, че двамата живеят в близост един до друг и са във влошени взаимоотношения във връзка с паркиране на автомобилите, подаденият сигнал от Н.Б. на тел.112, както и че конфликта е бил отразен от медиите и в социалната мрежа Фейсбук. Не се споделят обаче като отговарящи на събраните по делото доказателства приетите фактически обстоятелства, че подсъдимият е публикувал обидни думи и изрази във Фейсбук профилите А.К. и К.А. на 08.04.2019г. и на 09.04.2019г., че на мястото на инцидента са били свид.Д.П. и свид.Т., както и че тъжителя е отвърнал незабавно на подсъдимия с обидни думи и реплики.

Възприетата от първостепенният съд фактическа обстановка е непълна, доколкото в същата не е посочен повода за възникване на конфликта между подсъдимия и Н.Б., че тъжителя е слязъл долу с баща си – свид.А.Б., че свид.И.Б. е наблюдавала случващото се от терасата на апартамента им, като е отправила реплика към подсъдимия, че няма право да удря дъщеря й- Н.Б.. Пропуснато е да се посочи и че на 08.04.2019г. след като Н.Б. се е обадила на тел.112 на място е пристигнал екип на МВР, който е съставил АУАН на подсъдимия за извършени нарушения на ЗДвП. Изложените непълноти и неправилно възприети факти в приетата от контролирания съд фактическа обстановка налагат настоящият въззивен състав да посочи, какво приема за фактически установено, а именно :

Подс.К. е ***, вписан в *****, чиято кантора се помещава в гр.П.,*****. Той имал личен профил в социалната мрежа Фейсбук, съдържащ имената му, който ползвал. В близост до кантората на подсъдимия живеели Н.Б. и брат й - тъжителят К.Б., които притежавали жилищни имоти и гаражи, в които паркирали автомобилите си. През 2019 г. подсъдимият бил ***** в местните избори за гр. Пловдив от *****. Предизборната му кампания се водела и от фейсбук профили А.К. и К.А., където били публикувани негови снимки и мнения. Подсъдимият проявявал активно гражданската си позиция относно политическите, икономически и обществени събития и личности, свързани с гр. Пловдив. С годините отношенията между семейство Б. и подсъдимия К. се влошили и започнали да се карат и за местата за паркиране пред жилищната кооперация на ул. "*****" № **.

На 08.04.2019г. подсъдимият спрял автомобила марка “Мерцедес“ бял

на цвят, на улицата до **** си кантора. Около 17:00 ч. подсъдимият излязъл от кантората си, заедно със служителите си-свид. С.М. и свид.Й.П., които я заключили. Качил се на лекия си автомобил и започнал да извършва маневри, за да излезе и потегли, при което ударил колата на тъжителя, която била паркирана зад неговата. Подс.К. потеглил с автомобила си с намерение да напусне местопроизшествието, но действията му били възприети от Н.Б., сестра на тъжителя Б., която отворила шофьорската врата на колата му и така го принудила да спре и излезе от нея. Възникнал конфликт между тях, който бил възприет от свид.И.Б., която излязла на терасата и видяла дъщеря си- Н.Б. и подсъдимия да се карат. Разпрата била чута и от тъжителя Б. и свид.А.Б., които веднага излезли от дома си и отишли при Н.Б. и подс.К.. Подсъдимият, частният тъжител и сестра му били ядосани и крещели. Междувременно в близост до инцидента били свид. Т., свид. Т. и свид. М., които привлечени от виковете отишли на място. Инцидента бил чул и от свид.Д.К., който излязъл от ***** си кабинет и след като разбрал повода за инцидента и чул спора между страните се прибрал вътре. От находящото се в близост заведение излязъл и свид. П.Д., който застанал на тротоара в близост до свид. С.М. и свид.Й. П. и следял случващото се. На местопроизшествието имало и други хора. Пред присъстващите на мястото лица подсъдимият казал на тъжителя К.Б., думите „***, ****“, „тия *** тормозят целия квартал“ и „ей тия *** тука, това семейство тука тормозят цялата махала“. Тези думи и изрази той отправил към тъжителя и семейството му, като на въпрос на намиращ се на инцидента мъж защо е ударил Н.Б., той попитал дали знае какви *** и *** са и че тормозят целия квартал. Изправени един срещу друг тъжителят и подсъдимият започнали да си говорят на висок тон. В разговора подс.К. казал на свид.К.Б.: „*****“, „*****“, „ти ли ставаше, та ***, това беше супер смешно. Това беше супер смях. Ти – ***... Ти представяш ли си го това бе човек... То, това е гротеска, бе човек“.

Малко по- късно на местопроизшествието пристигнал екип на МВР-Пловдив, който съставил акт за установяване на административно нарушение на подсъдимия.

Случилото се било заснето от Н.Б. с личния ѝ телефон, като впоследствие клипът бил разпространен чрез социалните мрежи. Същият бил качен на диск и приложен като веществен доказателствен средство по делото.

Изложените по горе факти и обстоятелства са възприети от въззивния състав след обстоен анализ на събрания по делото доказателствен материал.

Съдът цени с доверие показанията на свид. В.П. и свид.П.Н., от които се установява, че във Фейсбук профила на подсъдимия е имало статии за инцидента, поради което и те като журналисти решили да отразят случая като изслушат гледните точки на двете страни. Интервюирали ги, след което свид. В.П. изготвила статия озаглавена „Луд скандал в центъра на Пловдив: *** и децата на ***** в спор за ПТП“, която публикувала в медията „Трафик нюз“. Кредитират се с доверие и показанията им, че подсъдимият е имал профил във Фейсбук, чието име е променял: „А.К.“, „К.А.“, „А.К.“. Показанията на свидетелките кореспондират напълно както помежду си, така и с показанията на свид. М. и свид.Д., приложените по делото писмени доказателства- констативни протоколи с нотариални заверки, съдържащи посочената по- горе статия, поради което и се ценят с доверие.

Въззивният състав кредитира с доверие показанията на свид.А.Т., свид.А.Б. и свид.И.Б., от които се установява, че на инкриминираната дата между подсъдимия и тъжителя възникнал конфликт по повод причиненото пътно транспортно произшествие от подсъдимия, при което той ударил лекия автомобил на К.Б. и опитал да напусне местопроизшествието. Н.Б. го спряла, двамата се скарали, след което слязъл тъжителя и между него и подсъдимия възникнал конфликт, при който подсъдимият говорил високо, като обиждал К.Б. с думите: „***, ***, цялата махала реве от Вас“, а свид.И.Б. от терасата извикала към подс.К.- „Нямаш право да я удряш“, след като видяла, че той удря дъщеря й. Ценят се и показанията им, от които се установява, че към подсъдимия се обърнал непознат мъж, до който се намирал свид.Т. с въпрос защо е ударил момичето. Показанията на посочените свидетели кореспондират напълно с показанията на свид. М. и свид.Т., както и със заключенията на изготвените по делото експертизи, поради което и се ценят като обективни и достоверни.

Съдът кредитира с доверие и показанията на свид. А.Б., в които сочи, че подсъдимият е викал към сина му- „Какъв *** можеш да бъдеш ти бе“, както и че е бил до сина си по време на конфликта, но не се е намесвал, като кореспондиращи със събрания по делото доказателствен материал. Ценят се с доверие и показанията му, че като са слезли пред блока с тъжителя, Н.Б. вече

е била сигнализирана на тел.112 за настъпилото ПТП, поради което и после дошъл екип на КАТ, тъй като в тази им част кореспондират с показанията на свид. С.М. и свид.Й.П..

След обстоен анализ на събрания по делото доказателствен материал съдът цени показанията на свид.С.М. и свид.Й.П. в частта, в която сочат, че към инкриминираната дата са работили в кантората на подс.К., излезли са заедно от офиса с него след работа, като той се е качил в колата си, че е възникнал конфликт между подсъдимия и Н.Б., тъй като при потеглянето си подсъдимия ударил колата на тъжителя, след което слязъл К.Б. и започнали да се карат, както и че някакъв мъж се спрял и започнал да вика на подсъдимия да не удря момичето. В тази им част показанията на свидетелите кореспондират напълно с показанията на всички разпитани в хода на съдебното производство свидетели и обясненията на подсъдимия, поради което и се ценят с доверие. Кредитират се с доверие показанията им, че са останали със свид.П.Д. на мястото на инцидента до неговото приключване-пристигането на екип на КАТ, който съставил АУАН на подсъдимия, както и че много хора са възприели случващото се, докато са минавали оттам през това време. Ценят се с доверие показанията им, от които се установява, че по време на конфликта Н. Б. е заявила, че подс.К. я е ударил, че жената на подсъдимия – свид. Д.П. и свид.Т. не са били на мястото на инцидента, както и че подс. К. е имал профил във Фейсбук, чието име е сменял, като обективни и безпристрастни, кореспондиращи с показанията на свид.И.Б., свид.В. П. и свид.П.Н.. Ценят се и показанията на свид.П., от които се установява, че служителите от кантората на подсъдимия не са имали достъп до фейсбук профила му и че той не знае дали подсъдимия го е използвал в предизборната си кампания за *** на Пловдив.

Ценят се с доверие показанията на свид. Д.К., от които се установява, че е чул словесен конфликт на улицата, излязъл и видял подсъдимия и Н.Б. да се карат, като той и казал да се махне от колата, след което слязъл и тъжителя К.Б., като кореспондиращи напълно с останалия събран по делото доказателствен материал.

По искане на подсъдимият К. и защитника му въззивният състав назначи компютърно техническа експертиза № 2022/КСМ-05, според чието заключение задължителна информация необходима за регистрация във

Фейсбук е собствено и фамилно име, мобилен номер или имейл, парола, дата на раждане и пол. Посочено е, че информацията, която винаги е публична, т.е. общодостъпна както за хора от Фейсбук, така и извън тази социална мрежа са име, пол, потребителско име и потребителски идентификатор, снимка на профила и снимка на корицата, като потребителското име и идентификатора присъстват в URL адреса на профила. Вещото лице е посочило, че когато се публикува в публична група, публикацията или коментарът са публични и се виждат от всички, а когато се публикува в профила на друг човек, този човек определя кой да види публикацията.

След съвкупен анализ на събрания по делото доказателствен материал настоящият съдебен състав счита, че показанията на свид. Л.Т. и свид.Н.М. правилно са били кредитирани с доверие от първостепенния съд при изграждане на фактическата обстановка по делото. В съдебното следствие пред въззивната инстанция същите бяха преразпитани във връзка с възприетите от тях думи, реплики, действия на подсъдимия и тъжителя, след което им бяха предявени по искане на подс.К. приложените като веществени доказателства записи на инцидента. В показанията си свидетелите обективно и хронологично последователно описват непосредствено възприетите от тях думи и реплики, които подсъдимият е отправил към частния тъжител- „***“, „***“, „Тези *** тормозят целия квартал, цялата махала“, отправения към подс.К. от възрастен мъж въпрос защо е ударил момичето, мястото където са били по време на инцидента, облеклото на подсъдимия, непрекъснатото му движение по време на конфликта, присъствието на Н.Б. на място, както и че са отишли там, след като са чули виковете, т.е след като е започнал конфликта, които настоящия съдебен състав цени с доверие. В тази насока следва да се отбележи, че не се възприема като основателно възражението на подс.К., че свид.Т. и свид.Н.М. не са присъствали на място, тъй като не са заснети на записа. Същите изрично посочиха, къде са се намирали по време на инцидента, обстойно описват в показанията си мястото на конфликта, възприетите от тях хора, поведението на подсъдимия и тъжителя, разположението им един спрямо друг, както и че не са проследили в цялост конфликта от момента на възникване до приключване му, които им показания кореспондират напълно с показанията на свид.А.Б., свид.И.Б., свид.Т. и вещественото доказателствено средство- записа. Кредитират се и показанията им, че на следващия ден е имало публикации и коментари в интернет

пространството относно възникналия конфликт, които са били публикувани в профил наименуван А.К., доколкото същите кореспондират напълно с останалия събран по делото доказателствен материал.

Настоящия съдебен състав намира, че неправилно първостепенния съд е приел, че на място е присъствала жената на подсъдимия- свид. Д.П., кредитирайки с доверие показанията ѝ и обясненията на подс. К.. Същите са диаметрално противоположни на показанията на свид. С.М. и свид.Й.П., служители на подсъдимия, които я познават и са присъствали през цялото време на развитие на конфликта и са категорични, че същата не е присъствала на инцидента. Показанията на тези свидетели са обективни и безпристрастни, те не са заинтересувани от изхода на делото за разлика от свид.Д.П., която е в близки отношения с подсъдимия. Ето защо и според настоящия съдебен състав първостепенния съд неправилно е кредитирал с доверие показанията на свидетелката, доколкото същата не е свидетел очевидец на деянието, непосредствено възприел факти и обстоятелства от значение за разкриване на обективната истина по делото и е в близки отношения с подсъдимия, чиято защитна теза, че тъжителя го е обиждал на инкриминираната дата е подкрепила с показанията си.

Следва да се отбележи и че по другите наказателни производства водени между страните, в различни процесуални качества, които са приобщени по делото, свид. Д.П. не е била призована в качеството на свидетел, защото не е сочена от подсъдимия като лице непосредствено възприело инцидента.

Неправилно първостепенният съд е кредитирал с доверие обясненията на подс. К. в частта, в която сочи, че на инкриминираната дата тъжителя му е отправил обидни думи и реплики, доколкото същите са потвърдени само от свид. Д.П. и свид.Т., за които свид.С.М. и свид.Й.П. сочат, че не са били на мястото на инцидента. По отношение на свид. П. въззивния съд изложи по-горе съображения относно причините, поради които не следва да бъдат ценени с доверие показанията ѝ, поради което и същите няма необходимост да бъдат преповторени. Въззивният съд намира, че и показанията на свид. Т. не следва да бъдат кредитирани с доверие, доколкото твърдението му, че лично е възприел случилото се, не се потвърждава от показанията на трети незаинтересувани от изхода на делото лица – свид.М. и свид.П.. Ето защо

показанията на тези свидетели /Д.П. и Т./ и обясненията на подсъдимия неправилно са ценени с доверие от първоинстанционния съд при изграждане на фактическата обстановка по делото.

Тук следва да се отговори на възражението на подсъдимия, че присъдата на първостепенният съд е незаконосъобразна, тъй като не е приложен правилно материалния закон, а именно не е приложен институтът на реторсията визиран в нормата на чл.146 ал.3 от НК. От една страна следва да се посочи, че първостепенният съд е изложил обстойни съображения относно причините, поради които е счел, че не следва да се приложи този институт, които по своята същност са правилни и съответни на правната квалификация на престъплението, за което подсъдимият е признат за виновен. От друга страна от приложените към делото материали по НЧХД №2411/2019г. по описа на РС-Пловдив, ведно с ВНЧХД №535/2021г. по описа на ОС-Пловдив се установява, че наказателното производство е приключило с влязла в сила присъда №15/20.01.2020г., с която К.Б. е признат за невиновен в това на 08.04.2019г. да е отправил обиди към А.К.. Постановена присъда е потвърдена с Решение №260010/15.10.2021г. по ВЧНД №535/2021г. по описа на ОС-Пловдив. Същата има сила на присъдено нещо и е задължителна както за съда, така и за всички граждани и длъжностни лица по силата на чл.413 от НПК. Решенията с нея въпроси визирани в чл.301 от НПК не подлежат на пререшаване от други съдилища освен при проверката ѝ, чрез извънредните способности визирани в гл.33 от НПК. Ето защо настоящият състав е задължен да се съобрази с така постановената присъда, поради което и приема, че на инкриминираната дата не са отправени от тъжителя към подсъдимия обидни думи и реплики- „, ***, *****, мъртъв си.“ „Ти и жена ли имаш бе, мислих, че си ***, те *** имат ли деца?“ Ще го пребия от бой, ще го смачка, как щял да *****, които същия изложи в обясненията си и пред настоящата инстанция. Липсата на отправени незабавно от тъжителя към подсъдимия обиди обуславя извод, че не може да бъде приложена реторсия. Наведеното от подсъдимия възражение, че с неправилното паркиране на лекия автомобил тъжителя Б. го е обидил и провокирал не може да бъде споделено. Същото, ако е осъществено, представлява нарушение на ЗДвП, а не действие, с което се накърнява честта и доброто му име в обществото. Ето защо и възражението на подсъдимия се явява неоснователно и като такова не бе уважено.

Правилно първостепенният съд е кредитирал с доверие изготвените по

делото експертизи, както и вещественото доказателствено средство по делото – видеозаписа на инцидента. Изложените съображения в тази насока се споделят напълно, поради което и няма да се преповтарят, доколкото са обстойни и аргументирани. Липсва нарушение или незаконосъобразна намеса в защитимите права по чл.8 от ЕКПЧ - неприкосновеност на личността, зачитане личния живот на подсъдимия, доколкото създадения запис от Н.Б. е ползван в съдебните процеси и от подсъдимия, същият се е позовал на него, както в първоинстанционното така и във въззивното производство, проверявайки чрез него обективността и надеждността на показанията на свидетелите, разпитани в съдебното производство. Процесният запис не е извършен тайно, напротив подсъдимият е възприел създаването му- заснет е с телефон от Н.Б., като не е възразил на тези й действия, поради което и съда не сезира нарушение на правата на подсъдимия, защитени в чл.8 от ЕКПЧ и чл.32 от Конституцията на Р.България, при ползването му като доказателствен източник на обективна информация за събитията относно инцидента.

Настоящият въззивен състав намира, че правилно са ценени с доверие показанията на свид.Е.Д., свид.Т. и свид. М., че са видели във Фейсбук профил с име А.К. публикации относно инцидента, съдържащи обидни думи и изрази спрямо тъжителя, но същите не са достатъчни, за да се установи по категоричен и безспорен начин, че думите са казани и разпространени от подсъдимия. В тази насока контролираният съд не е проявил в необходимата степен критичност към събраните по делото доказателства, касаещи така повдигнатото на подсъдимия обвинение. Налице са както и сам първостепенният съд е посочил косвени доказателства, същите обаче според настоящия съдебен състав не могат да обосноват единствения възможен извод, че подсъдимият е казал и разпространил, чрез публикуване в интернет обидните изрази и думи, тъй като приложените по делото писмени доказателства- констативните протоколи изготвени от помощник нотариус, установяват единствено съдържанието на фейсбук профил с наименование „А.К.“, а не кой е публикувал въпросните статии и коментари. В същите се съдържа снимка на страница във Фейсбук, като в горното поле не се вижда URL адреса, удостоверяващ и предоставящ възможност за установяване на адреса на мрежовата връзка, както и пътят до сайта, съответно и не може да се установи потребителското име и потребителския идентификатор. От

събраните във въззивното производство доказателства - показанията на свид.В.П. и свид. П.Н. се установява само, че са видели в профила ползван от подсъдимия, коментари за инцидента, но същите не са категорични дали представените им снимки, част от констативните протоколи касаят именно актуалния профил на подсъдимия, както и не могат да посочат лицето, което ги е публикувало. С оглед установяване на автора на публикуваните статиите и коментари във „Фейсбук“, първостепенният съд е назначил компютърно техническа експертиза в НИК- София, като експертите са отговорили, че съобщенията, които се предават в социалните мрежи не запазват в себе си информация за устройствата и присвоените им IP адреси, от които са изпратени, както и данни за притежателя на съответното устройство. Със средствата на компютърно техническа експертиза не може да се направи категорично заключение по отношение на използването на социалната мрежа във Фейсбук за минал момент. Данните от Фейсбук профили за минал период, IP адреси, данни за публикации, споделяния, харесвания, модификации, хронология на извършените действия и др.се съхраняват от доставчика на електронната услуга „Фейсбук“ и експертите нямат достъп до тях.

От друга страна следва да се посочи, че в обясненията си подсъдимият категорично отрича профила да е негов и да е публикувал тези статии и коментарите под тях. Твърди, че профила му носи неговото име, но не е негов. Тези му обяснения наред с останалите събрани доказателства според настоящия съдебен състав създават основателни съмнения относно факта, че именно подсъдимият е отправил обидни думи и изрази спрямо К.Б., които е разпространил по друг начин, чрез публикации в коментари в профила А.К. и К.А. на 08.04.2019г. и на 09.04.2019г. Ето защо присъдата на първостепенният съд, в тази ѝ част, касаеща отделни деяния, извършени при условията на продължавано престъпление, съставляващи престъпление по чл. 148 ал.1 т.2 вр. с чл.146 ал.1, вр. с чл.26 ал.1 от НК, в извършването на които подсъдимия е признат за виновен, следва да се отмени и подсъдимия да бъде оправдан, а именно в това:

- на 08.04.2019г. в гр. Пловдив да е разпространил по друг начин в интернет във „Фейсбук“ чрез свой профил А.К. публикувал в коментарите към изготвена от него публикация нещо унизително за честта и достойнството на К.А.Б. със следното съдържание „В разгара на разпратата

всеки затвори кепенците и изчезна, въпреки че е бил жертва на ***** им!“, „Институциите не работят и ***** са безнаказани“, „... погвам милите *****“, „беше кошмарно пич, идея си нямаш за каква ***** става въпрос“, „Моля споделяйте... институциите ни пазят! От *** ... ама друг път!“,

- на 08.04.2019 г. в гр. Пловдив да е разпространил по друг начин в интернет във „Фейсбук“ чрез свой профил ** публикувал в коментарите под споделена статия, нещо унижително за честта и достойнството на К.А.Б. със следното съдържание „Аман от ***, *****!“,

- на 09.04.2019 г. в гр. Пловдив по друг начин в интернет във „Фейсбук“ чрез свой профил ** публикувал в коментарите под споделена статия, изготвена от медията „Пловдив 24“, озаглавена „Много грозни сцени в Пловдив с участието на печално известна бизнес фамилия!“ нещо унижително за честта и достойнството на К.А.Б. със следното съдържание „20 души срещу трима ***!“,

- както и на 09.04.2019 г. в гр. Пловдив да е разпространил по друг начин в интернет във „Фейсбук“ чрез свой профил А.К. публикувал в коментарите към споделена статия „*** в уличен скандал с децата на *****“ на медията „You Tube“ следното съдържание „Това са ***... Тренирани в подобни ситуации...“. Ето защо присъдата на първостепенният съд, в тази ѝ част, касаеща отделни деяния, съставляващи престъпление по чл. 148 ал.1 т.2 вр. с чл.146 ал.1 от НК, в извършването на които подсъдимия е признат за виновен, следва да се отмени и подсъдимия да бъде оправдан.

По отношение на останалата част от постановената присъда настоящият съдебен състав намира, че при така установената, с направените изменения от въззивния съд, фактическа обстановка се налага правния извод, че правилно е приложен и съответния на нея материален закон в частта, в която първоинстанционният съд е приел, че подс. А.Б.К. е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъплението по чл.148 ал.1 т.1 във вр. с 146 ал.1 от НК, а именно, че на 08.04.2019 г. около 17:00 часа в гр. Пловдив на ул. "*****" № ** публично е казал нещо унижително за честта и достойнството на К.А.Б., в негово присъствие, като изрекъл думите и изразите „***, ****“, „тия *** тормозят целия квартал“ и „*****“, „ей тия *** тука, това семейство тука тормозят цялата махала“.

Правилно и обосновано са посочени от първоинстанционния съд

елементите от обективната и субективната страна на престъплението по чл.148 ал.1 т.1 от НК- отправяне на обидите на публично място в присъствието на много лица и на тъжителя, с които настоящия състав се солидаризира, поради което и не следва да се преповтарят.

Не се споделя като основателно възражението на подсъдимия, че казаните от него думи и реплики са безадресни, поради което и деянието е несъставомерно. В тази насока са изложени обстойни съображения в акта на контролирания съд, които настоящия състав споделя напълно. Следва да се допълни, че разположението на лицата едно до друго, използваните думи, реплики и поведение на подс.К. сочат безспорно и непротиворечиво факта, че обидите са били отправени спрямо тъжителя Б. и близките му с цел да накърнят честта и достойнството му.

Съдебният състав не намира за основателно възражението на подсъдимия, че с действията си е изразил гражданската си позиция, а не е осъществил престъпния състав на чл.146 ал.1 от НК. По следните съображения:

Съобразно чл. 32, ал. 1 от Конституцията на Р.България личния живот на гражданите е неприкосновен и всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот, както и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име. Честта и доброто име са защитени и от чл. 17 от Международния пакт за граждански и политически права /МПГПП/, а правото на зачитане на личния и семеен живот – от чл. 8 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), като репутацията и правата на другите са най-често легитимните цели, чиято защита оправдава ограничаването на правото на изразяване на мнение по смисъла на чл. 10, т. 2 от ЕКПЧ. Именно посегателствата срещу честта, достойнството и доброто име на лицето са правно гарантираните граници, които най-често биват прекривани при упражняването на свободата на словото, а възможна последица е и осъществяването на престъпленията обида и клевета. Според Конституционния съд, който в своето Решение № 20 от 1998 г. по к. д. № 16/1998 г. подробно разглежда престъпните състави и предвидените санкции на двете престъпления :“ наказателната отговорност за обида и клевета е една от юридическите гаранции, които осигуряват закрилата на достойнството на личността. Нейното установяване в чл. 146, чл.147 и чл.148 от НК отговаря

на поетото задължение на държавата да гарантира личното достойнство на гражданите, което право им е конституционно гарантирано“. В същото решение Конституционният съд изрично е посочил, че предвидената наказателна отговорност за обида и клевета не противоречи на чл. 39 – 41 от Конституцията и е в съответствие с чл. 10 от ЕКПЧ. Правото на изразяване на мнение, свободата на печата и правото да се търси, получава и най-вече да се разпространява информация не са абсолютни. „Основанията за ограничаването им се съдържат в Конституцията – в чл. 39, ал. 2, чл. 40, ал. 2 и чл. 41, ал. 2, които не позволяват те да бъдат използвани за накърняване и засягане на изрично изброените права и интереси, а също и в общата разпоредба относно защитата на правата – чл. 57, ал. 2 от Конституцията, която не допуска злоупотреба с тях, както и упражняването им, ако накърняват права или законни интереси на други. Такова ограничително основание се съдържа и в текста на чл. 10, т. 2 от ЕКПЧ, допускащ свободата на изразяване на мнение да бъде ограничено от процедури, условия, ограничения или санкции, които са предвидени в закон, необходими са в едно демократично общество и са в интерес на изрично предвидените цели. Когато конкретизират ценностите, чиято закрила е основание за ограничаване на правото на свобода на изразяване на мнение, Конституцията посочва правата и доброто име на другите граждани, а Конвенцията – репутацията и правата на другите“. Ето защо според Конституционния съд отговорността (наказателна и гражданска) за обида и клевета като средство за защита на честта, личното достойнство и доброто име представлява ограничение на правото на свобода на изразяване на мнение, което е допустимо и от Конституцията, и от Конвенцията. В тази насока е налице задължение за всички граждани на Р.България да упражняват своите права и законни интереси по начин, който да не позволява да бъдат накърнени доброто име, честта и достойнството на другите, поради което и не може да се приеме, че с отправените си обидни думи към тъжителя, подс.К. е изразил гражданската си позиция.

Пловдивският окръжен съд намира, че първоинстанционният съд законосъобразно е приел, че в конкретния случай е приложима нормата на чл.78а от НК, предвид наличието на законовите предпоставки - подсъдимият е неосъждан, липсват причинени имуществени вреди от деянието, вида и размера на наказанието е по- леко от 3 години лишаване от свобода.

Настоящият въззивен състав намира, че контролирания съд относително правилно е определил наказанието на подсъдимия предвид отчетените смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Неправилно като смекчаващи вината обстоятелства са отчетени: мотивите за извършване на деянието, тъй като подсъдимия с поведението си е предизвикал конфликта, както и че е бил провокиран от тъжителя, доколкото по делото не са налични такива доказателства. Правилно като отегчаващи вината обстоятелства са отчетени към момента на постановяване на присъдата броя на деянията в продължаваното престъпление и различният начин на разпространение на обидните изрази. Наложеното наказание „глоба“ в размер на 1700 лв., настоящият съдебен състав намира за явно несправедливо предвид наличието на основания за оправдаване на подсъдимия за деянията по чл.148 ал.1 т.2 от НК. Същото не би постигнало целите на чл.36 от НК, тъй като от извършване на деянието до постановяване на настоящия съдебен акт е изминал продължителен период от време, който наред с изразеното по-горе становище на съда, че подс. К. следва да бъде оправдан по четири от общо петте деяния, за които е признат за виновен, обосновава извод, че следва да бъде намалено наложеното му наказание и да му се наложи такова, в минимален размер от 1000лв. Това наказание според настоящия съдебен състав би постигнало целите на генералната и индивидуална превенция и би оказало необходимия поправителен ефект върху подсъдимия К.. Ето защо присъдата в тази ѝ част следва да се измени.

ПРС се е произнесъл правилно, относно направените по делото разноси, поради което и не са налице основания за изменение или отмяна на присъдата в тази ѝ част.

Пред настоящата инстанция са направени разноси от частния тъжител за адвокатско възнаграждение в размер на 4800лв, които съобразно разпоредбата на чл.189 ал.3 от НПК следва да бъдат възложени в тежест на подсъдимия, поради което и следва същия да се осъди да ги заплати. Искането на подсъдимия да бъдат намалени, поради прекомерност се явява неоснователно, доколкото нормите на НПК не познават аналогична на разпоредбата на чл.78 ал.5 от ГПК възможност съдът да намали направени разноси, поради прекомерност, а разпоредбата на чл.88 от НПК предвижда субсидиарно прилагане на нормите на ГПК само по отношение на гражданския иск, но не и за разноските. Следва да се отбележи, че адв.Х. и

адв.П. са оказвали правна помощ на частния тъжител в хода на цялото образувано и развило се наказателно производство – подаване на частна тѣжба и процесуално представителство пред РС-Пловдив и ОС-Пловдив, т.е. възнаграждението им е съответно на оказаната от тях правна помощ.

На осн. чл.189 ал.3 от НПК подс.К. следва да заплати по сметка на ОС-Пловдив сумата от блв. държавна такса за образуване на делото пред въззивната инстанция.

Въззивният съдебен състав намира, че неправилно първоинстанционният съд е постановил вещественото доказателство – компакт диск, нахoдящ се на л.159 от делото, върху който е възпроизведен записа на инцидента, да се унищожи след влизане на присъдата в сила, доколкото същото следва да остане приложено по делото до неговото унищожаване. Ето защо и присъдата в тази ѝ част следва да се измени.

С оглед на изложеното на осн. чл.337 ал.1 т.1 и т.2 и чл.338 от НПК, Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 260017/14.09.2020г., постановена по НЧХД № 6252/2019г. по описа на ПРС, XI –ти н.с., както следва:

- **ОТМЕНЯ** я в частта, с която подсъдимият А.Б. К. е признат за **ВИНОВЕН** в това при условията на продължавано престъпление с четири отделни деяния осъществени на 08.04.2019г. и на 09.04.2019г. да е разпространил по друг начин, чрез публикации в коментари в профила А.К. и К.А., нещо унижително за честта и достойнството на К.А.Б. - „В разгара на разпратата всеки затвори кепенците и изчезна, въпреки че е бил жертва на ***** им!“, „Институциите не работят и ***** са безнаказани“, „... погвам милите *****“, „беше кошмарно пич, идея си нямаш за каква ***** става въпрос“, „Моля споделяйте... институциите ни пазят! От *** ... ама друг път!“, „Аман от ***, *****!“, „20 души срещу трима ***!“, „Това са ***... Тренирани в подобни ситуации...“, престъпление по чл.148 ал.1 т.2, вр. с чл.146 ал.1, вр. с чл.26 ал.1 от НК, поради което и на осн. чл.304 от НПК го признава за **НЕВИНОВЕН** и го **ОПРАВДАВА** по така повдигнатите му обвинения.

- НАМАЛЯВА размера на наложеното на осн. чл.78а от НК на подсъдимия А.Б.К. административно наказание глоба от 1700 лв. на 1000лв.
- Вещественото доказателство— 1 бр. компакт диск да остане по делото до неговото унищожаване по съответния ред.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалите ѝ части.

На осн. чл.189 ал.3 от НПК ОСЪЖДА подсъдимия А.Б.К. да заплати на частния тъжител К.А.Б. сума в размер на 4800 лв. /четири хиляди и осемстотин / лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение по ВНЧХД № 2034/2021г. по описа на ПОС, както и да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ОС-Пловдив, държавна такса в размер на блв. за образуване на въззивното производство.

Да се уведомят страните, че решението е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____